

REGIMUL JURIDIC AL STRĂINILOR IEȘIREA ȘI ÎNDEPĂRTAREA STRĂINILOR DIN ROMÂNIA

Dr. Andrei Filipescu

The present paper on the study concerning the legal provisions regarding the foreigners' exit and expulsion from Romania. It shows the conditions in which foreigners leave Romania, the general conditions in which foreigners are expelled from the Romanian territory, as well as other aspects regarding the foreigners' integration in economic, cultural and social life, and the medical assistance granted to them.

1. Preliminarii. Integrarea în viața economică, culturală și socială a străinilor. Statul român asigură condițiile pentru integrarea străinilor cărora li s-a acordat un drept de ședere în România, în viața economică, socială și culturală a țării (art.77 alin.1). În scopul integrării străinilor pot fi organizate și desfășurate activități prevăzute de art.70 alin.2.

Integrarea socială a străinilor care au dobândit o formă de protecție în România (potrivit O.G. nr.102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România, republicată) este reglementată prin O.G. nr.44/2004 privind integrarea socială a străinilor care au dobândit o formă de protecție în România. Prin această ordonanță se urmărește facilitarea integrării sociale a străinilor care au dobândit o formă de protecție în România, prin asigurarea accesului la următoarele drepturi : dreptul la un loc de muncă, dreptul la o locuință, dreptul la asistență medicală și asistență socială, asigurări sociale, dreptul la educație etc. O.G. nr. 44/2004 privind integrarea socială a străinilor care au dobândit o formă de protecție în România, a fost aprobată prin Legea nr. 185/2004 și modificată prin O.G. nr. 73/2004 care a fost aprobată prin Legea nr. 474/2004.

2. Asistența medicală. Potrivit art.1 din Legea nr. 296/2002 cetățenii statelor cu care România a încheiat acorduri, înțelegeri, convenții sau protocoale internaționale de reciprocitate în domeniul sănătății și activităților medicale beneficiază pe teritoriul României, de servicii medicale acordate de instituțiile sanitare publice, în condițiile stabilite prin respectivele documente internaționale. Cetățenii români aflați pe teritoriul acestor state beneficiază, în contrapartidă de aceleași drepturi: Legea nr. 296/2002 privind acordarea asistenței medicale în România cetățenilor străini, în baza acordurilor, înțelegerilor, convențiilor sau protocoalelor internaționale de reciprocitate în domeniul sănătății, la care România este parte, a fost modificată prin O.G. nr. 63/2004, ordonanță aprobată prin Legea nr. 459/2004. Asistența medicală a străinilor luați în custodie este reglementată prin art.96 din O.U.G. nr. 194/2002, republicată, modificat prin Legea nr. 482/2004. Astfel, străinii dați în custodie publică au dreptul la asistența medicală, medicamente și materiale sanitare gratuite (art.96 alin.1). Aceste servicii medicale se asigură, după caz, prin serviciul medical al centrelor de cazare sau prin unitățile sanitare ale Ministerului Sănătății (art.96 alin.2).

3. Ieșirea străinilor. În cazul în care străinul nu mai este în posesia documentului de trecere a frontierei de stat în baza căruia a intrat în țară, trebuie să prezinte la ieșirea din România un nou document, valabil, de trecere a frontierei de stat. În această situație organele poliției de frontieră permit ieșirea din țară cu avizul Autorității pentru străini (art.14 alin.1) Acest aviz se eliberează în regim de urgență, iar în situațiile în care sunt necesare verificări amănunțite, termenul poate fi de maximum 5 zile de la data solicitării (art.14 alin.1¹ introdus prin Legea nr. 482/2004).

Ieșirea din țară a străinilor care au cetățenia mai multor state se face pe baza documentului de trecere a frontierei de stat cu care a intrat. În cazuri deosebite, organele poliției de frontieră pot permite ieșirea din țară și în baza documentului care atestă o altă cetățenie (art.14 alin.2).

Potrivit art.15 alin.1 din OUG nr. 194/2002, republicată, străinilor nu li se permite ieșirea din țară în următoarele situații: a) este învinuit sau inculpat într-o cauză penală și magistratul dispune instituirea măsurii interdicției de părăsire a localității sau a țării; b) a fost condamnat prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă și are de executat o pedeapsă privativă de libertate.

În toate situațiile se vor preciza motivele pentru care se solicită măsura și după caz, vor fi prezentate documentele doveditoare (art.13 alin.3).

Nepermiterea ieșirii din țară se realizează prin (art.15 alin.4): instituirea consemnului nominal în sistemul de evidență a traficului la frontiera de stat, de către Inspectoratul General al Poliției de Frontieră ; aplicarea în documentele de trecere a frontierei de stat a ștampilei cu simbolul „C” de către Autoritatea pentru străini și formațiunile sale teritoriale. Art. 16 din OUG nr.194/2002, republicată, reglementează încetarea măsurii de nepermitere a ieșirii.

4. Regimul îndepărtării străinilor.

a) Condiții generale cu privire la îndepărtarea străinilor de pe teritoriul României. Împotriva străinilor a căror ședere în România a devenit ilegală ori al căror drept de ședere a fost anulat sau revocat, Autoritatea pentru străini poate dispune măsura îndepărtării de pe teritoriul României și, după caz, poate dispune măsura interzicerii intrării în România pentru o perioadă nedeterminată (art.79 în redactarea Legii nr. 482/2004).

Dispoziția de părăsire a teritoriului României constituie decizia Autorității pentru străini sau a formațiunilor sale teritoriale, care obligă un străin să părăsească țara noastră într-un termen stabilit (vezi pct.8 lit.A).

Potrivit art.82 în redactarea Legii nr. 482/2004, dispoziția de părăsire a teritoriului poate fi atacată în termen de 10 zile lucrătoare de la data comunicării, la Curtea de Apel București, în cazul în care aceasta a fost emisă de Autoritatea pentru străini, sau la curtea de apel în a cărei rază de competență se află formațiunea teritorială care a emis această dispoziție. Instanța soluționează cererea în termen de 30 de zile de la data primirii acesteia. Sentința instanței este definitivă și irevocabilă. Exercițarea căii de atac menționate suspendă executarea dispoziției de părăsire a teritoriului.

b) Străini indezirabili. Declararea ca indezirabil constituie o măsură administrativă de autoritate, dispusă împotriva unui străin care a desfășurat, desfășoară ori există indicii temeinice că intenționează să desfășoare activități de natură să pună în pericol siguranța națională sau ordinea publică (art.83 alin.1). Această măsură se dispune de către procurorul anume desemnat de la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel București, la propunerea

Autorității pentru străini sau a altor instituții cu competențe în domeniul ordinii publice și siguranței naționale care dețin date sau indicii în sensul celor menționate (art.83 alin.2).

Procurorul se pronunță, prin ordonanță motivată în termen de 5 zile de la primirea propunerii formulate de către autoritățile competente și, în cazul aprobării acesteia, transmite ordonanța de declarare ca indezirabil la Autoritatea pentru străini pentru a fi pusă în executare. Atunci când declararea străinului ca indezirabil se întemeiază pe rațiuni de siguranța națională, în conținutul ordonanței nu vor fi menționate motivele care stau la baza acestei decizii (art. 83 alin.3).

Dreptul de ședere al străinului încetează de drept de la data emiterii ordonanței de declarare ca indezirabil (art.83 alin.4).

Perioada pentru care un străin poate fi declarat ca indezirabil este de la 5 la 15 ani, cu posibilitatea prelungirii termenului pentru o nouă perioadă cuprinsă între limite, în cazul în care se constată că au încetat motivele care a determinat luarea acestei măsuri (art.83 alin.5).

Ordonanța de declarare ca indezirabil poate fi atacată de străinul împotriva căruia fost dispusă, în termen de 5 zile lucrătoare de la data comunicării, la Curtea de Apel București. Instanța se pronunță în termen de 3 zile de la data primirii cererii. Hotărârea este definitivă și irevocabilă (art.85 alin.1). Exercitarea acestei căi de atac nu are efect suspensiv de executare a ordonanței de declarare ca indezirabil a străinului. În cazuri bine justificate și pentru a se preveni producerea de pagube iminente, reclamantul poate cere instanței să dispună suspendarea executării ordonanței de declarare ca indezirabil, până la soluționarea acțiunii. Instanța va soluționa cererea de suspendare, de urgență, hotărârea pronunțată în acest caz fiind executorie de drept (art.85 alin.2).

c) Returnarea străinilor. Returnarea este o măsură administrativă dispusă de către Autoritatea pentru străini, în vederea îndepărtării unui străin de pe teritoriul României (art.86 alin.1). Măsura returnării se poate aplica străinilor care (art.86 alin.2): au intrat ilegal în România; la expirarea valabilității permisului de ședere nu au solicitat prelungirea dreptului de ședere, iar perioada scursă de la încetarea acestuia este mai mare de 90 de zile (în redactarea Legii nr. 482/2004); nu au plecat din România în termenul prevăzut în dispoziția de părăsire a teritoriului României; sunt foști solicitanți ai statutului de refugiat ale căror cereri au fost respinse printr-o hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă și care nu au părăsit teritoriul României în condițiile legii, cu excepția străinilor a căror prezență temporară pe teritoriul României este cerută de interese publice temporare.

Decizia de returnare poate fi atacată de străinul împotriva căruia s-a dispus, în termen de 3 zile de la data comunicării la curtea de apel competentă teritorial. Instanța se pronunță în termen de 3 zile de la data primirii cererii. Hotărârea este definitivă și irevocabilă (art.86 alin.1, introdus prin Legea nr. 482/2004).

Exercitarea acestei căi de atac are efect suspensiv numai în ceea ce privește executarea măsurii returnării (art.86¹ alin.3).

Străinii prevăzuți la art.86 alin.2 pot fi returnați și în baza acordurilor de readmisie încheiate de România cu alte state, în condițiile prevăzute de acestea (art.88 alin.1). La cererea unuia dintre statele care au încheiate acorduri de readmisie cu România, se poate permite tranzitarea teritoriului României de către străinul care face obiectul unei proceduri de readmisie către un stat terț, cu condiția acordării și a prezentării garanțiilor că acesta își poate continua călătoria și poate intra în statul de destinație (art.88 alin.2). Articolul 88¹ introdus prin Legea nr. 482/2004 conține dispoziții referitoare la măsurile de asistență privind tranzitul în cazul returnării pe calea aerului între statele membre ale Uniunii

Europene. Prevederile acestei măsuri vor intra în vigoare la data aderării României la Uniunea Europeană.

Returnarea este interzisă în următoarele cazuri (art.89 alin.1): a) străinul care este minor și părinții au dreptul de ședere în România; b) străinul care este părinte al unui minor care are cetățenia română, iar durata șederii ilegale nu depășește un an (cu excepția străinilor care constituie un pericol pentru ordinea publică, siguranța națională ori suferă de o boală care amenință sănătatea publică și refuză să se supună măsurilor stabilite de autoritățile medicale), dacă : minorul se află în întreținerea părintelui sau străinul este obligat la plata pensiei alimentare, obligație pe care și-o îndeplinește cu regularitate; c) străinul care este căsătorit cu un cetățean român, dacă perioada de ședere ilegală nu este mai mare de 6 luni iar căsătoria nu este de conveniență (cu excepția străinilor menționați la pct.b); d) străinul a depășit vârsta de 80 de ani (cu excepția străinilor menționați la pct.b); e) există temeri justificate că viața îi este pusă în pericol ori că va fi supus la torturi, tratamente inumane sau degradante în statul în care urmează să fie returnat străinul; f) returnarea este interzisă de documentele internaționale la care România este parte; g) străinul cu privire la care există motive serioase să se considere că este victimă a traficului de ființe umane, cu excepția celor cărora nu li s-a prelungit perioadele pentru care li s-a acordat tolerarea rămânerii pe teritoriul României, în condițiile prevăzute la art.100 alin.5.

Punerea în executare a măsurii returnării se suspendă în cazul străinilor care se află în una dintre situațiile de nepermitere a ieșirii (prevăzute la art.15 alin.1) până la data la care încetează motivele de nepermitere a ieșirii din România (art. 89 alin.2)

d) Reîntoarcerea voluntară. Străinii aflați pe teritoriul României pot solicita sprijinul Autorității pentru străini ori formațiunilor sale teritoriale pentru reîntoarcerea în țara de origine, dacă nu dispun de mijloace financiare (art. 90 alin.1).

Autoritatea pentru străini în comun cu organizații internaționale cu atribuții în domeniu, precum și cu organizațiile neguvernamentale de profil vor desfășura programe comune pentru intensificarea modalităților concrete de sprijinire a străinilor care nu dispun de mijloace financiare, în vederea reîntoarcerii acestora în țările de origine, precum și a resurselor financiare necesare în acest sens (art.90 alin2).

Străinii care nu dispun de mijloace financiare pot beneficia, în mod individual, o singură dată de sprijinul acordat de Autoritatea pentru străini, prin intermediul programelor menționate pentru reîntoarcerea în țara de origine (art.90 alin.3).

e. Expulzarea străinilor. Împotriva străinului care a săvârșit o infracțiune pe teritoriul României poate fi dispusă măsura expulzării în condițiile prevăzute de Codul penal și Codul de procedură penală (art.91 alin.1). Dreptul de ședere al străinului încetează de drept la data la care a fost dispusă măsura expulzării (art.91 alin.2). Instanța poate dispune ca, până la efectuarea expulzării, străinul să fie luat în custodie publică (art.91 alin.3). Un străin nu poate fi expulzat într-un stat în care există temeri justificate că viața îi este pusă în pericol ori că va fi supus la torturi, tratamente inumane ori degradante (art.92 alin.1). Constatarea acestei situații este de competența instanței de judecată în urma comunicării efectuate de către Autoritatea pentru străini (art.92 alin.5). Măsura expulzării nu se dispune, iar în cazul în care a fost dispusă, nu poate fi executată, dacă străinul se află în una dintre situațiile de nepermitere a ieșirii prevăzută la art.15 alin.1 (art.92 alin.4). Constatarea acestor situații este de competența instanței de judecată, în urma comunicării efectuate de către Autoritatea pentru străini. Interdicția de expulzare durează până la dispariția motivelor pe care a fost întemeiată (art.92 alin.3).

f) Luarea în custodie publică a străinilor este o măsură de restrângere a libertății de mișcare dispusă de magistrat împotriva străinului care nu a putut fi returnat în termenul prevăzut de O.U.G. nr.194/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și împotriva străinului care a fost declarat indezirabil sau cu privire la care instanța a dispus expulzarea (art.93 alin.1). În cazul străinilor împotriva cărora s-a dispus măsura returnării, luarea în custodie publică se dispune de către procurorul anume desemnat din cadrul Parchetului de pe lângă Curtea de Apel București, pe o perioadă de 30 de zile, la solicitarea Autorității pentru străini sau a formațiunilor sale teritoriale (art.93 alin.2). În cazul străinilor împotriva cărora s-a dispus măsura expulzării, instanța poate dispune ca până la efectuarea expulzării de către organele de poliție, în conformitate cu dispozițiile Codului de procedură penală, străinul să fie luat în custodie publică (art. 93 alin.3).

Luarea în custodie publică a străinilor declarați indezirabili se dispune de către procurorul care a dispus această măsură (art. 93 alin.4). Perioada maximă de luare în custodie publică a străinilor împotriva cărora s-a dispus măsura returnării nu poate depăși 6 luni (art.93 alin.6). Străinii împotriva cărora s-a dispus luarea în custodie publică, în condițiile prevăzute la alin.2 pot dispune, în termen de 5 zile, de plângere la Curtea de Apel București, care este obligată să o soluționeze în termen de 3 zile de la data primirii (art. 93 alin.8 în redactarea Legii nr. 482/2004).

g) Centrele de cazare. Străinii luați în custodie publică vor fi introduși în centre de cazare (art.94 alin.1). Aceste centre sunt locuri închise, special amenajate, administrate de Autoritatea pentru străini și sunt destinate cazării temporare a străinilor declarați indezirabili sau împotriva cărora s-a dispus măsura returnării ori expulzării și au fost luați în custodie publică (art. 94 alin.2). Străinii cazați în centre beneficiază de drepturile prevăzute de lege, precum și de cele prevăzute în tratatele și acordurile internaționale în materie la care România este parte (art.95 alin.1). Străinii luați în custodie publică, condamnați prin hotărâri judecătorești definitive, vor fi cazați separat de celelalte categorii de străini (art. 97 alin.1).

h) Tolerarea rămânerii pe teritoriul României. Tolerarea reprezintă permisiunea de a rămâne pe teritoriul țării acordată de Autoritatea pentru străini, a străinilor care nu au dreptul de ședere și, din motive obiective, nu părăsesc teritoriul României (art. 98 alin.1). În înțelesul O.U.G. nr. 194/2002, republicată, prin motive obiective, se înțelege acele împrejurări independente de voința străinilor, imprevizibile și care nu pot fi înlăturate datorită cărora străinul nu poate părăsi teritoriul României (art. 98 alin.2).

Următoarele categorii de străini pot beneficia de acordarea tolerării (art. 99 alin.1):
- străinii împotriva cărora s-a dispus măsura luării în custodie publică și nu au putut fi returnați în termen de 6 luni ;
- străinii care se află în situațiile de nepermitere a ieșirii (prevăzut de art.15 alin.1) și nu îndeplinesc condițiile prevăzute de OUG nr. 194/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pentru acordarea unui permis de ședere;
- străinii cărora li s-a respins prin hotărâre definitivă și irevocabilă cererea de acordare a unei forme de protecție, în conformitate cu prevederile legale referitoare la statutul și regimul refugiaților (O.G. nr. 102/2000, republicată) și, din motive obiective, nu au părăsit teritoriul României în termenul stabilit de lege;
- străinii a căror prezență temporară pe teritoriul României este cerută de interese publice importante. În acest caz, tolerarea se acordă la solicitarea organelor de stat competente;
- străinii cu privire la care există motive serioase să se considere că sunt victime ale traficului de ființe umane;

străinii care se află în imposibilitatea de a părăsi România din alte motive obiective (lit.f a fost introdusă prin Legea nr.482/2004).

Tolerarea nu se acordă străinilor care au fost declarați indezirabili sau împotriva cărora s-a dispus măsura de siguranță a expulzării (art. 99 alin.2).

Tolerarea se acordă pentru o perioadă de până la 6 luni care poate fi prelungită pentru noi perioade de până la 6 luni, până la dispariția cauzelor (art.100 alin.1). Tolerarea nu anulează obligația străinilor de a părăsi teritoriul statului român la încetarea motivelor pentru care a fost acordată (art.100 alin.2). Această permisiune încetează în momentul părăsirii teritoriului României de către străin (art.100 alin.3).

La încetarea motivelor care au stat la baza acordării tolerării, străinul va fi îndepărtat imediat de pe teritoriul României, fără o notificare prealabilă (art.100 alin.4). Străinul este obligat să se prezinte lunar sau ori de câte ori este chemat la formațiunea teritorială a Autorității pentru străini, care i-a acordat tolerarea și să anunțe orice schimbare a reședinței (art.100 alin.6).

Tolerarea are valabilitate teritorială limitată la raza de competență a formațiunii Autorității pentru străini, care acordat-o, iar orice deplasare în afara acesteia este permisă numai cu aprobare prealabilă (art.100 alin.7).

i) Interzicerea intrării pe teritoriul României. Autoritatea pentru străini poate dispune, în condițiile legii această măsură, pentru o perioadă determinată, a unui străin care a fost îndepărtat de pe teritoriul statului român (art.101 alin.1)

Măsura interzicerii intrării în România, se dispune și împotriva persoanelor prevăzute la art.8 alin.1 lit.b-d și alin.2 lit.a-b (art.101 alin.2 în redactarea Legii nr. 482/2004). Aplicarea acestei măsuri, se realizează în toate cazurile, prin instituirea consemnului nominal la punctele de trecere a frontierei de stat și, atunci când este posibil, prin aplicarea în documentele de trecere a frontierei de stat a ștampilei în care se precizează durata acesteia (art.101 alin.3 în redactarea Legii nr. 482/2004). Toate cazurile în care a fost dispusă interzicerea intrării în România vor fi comunicate de Autoritatea pentru străini la Direcția generală afaceri consulare din M.A.E. (art.101 alin.4). Instituirea măsurii interzicerii intrării în România se comunică străinilor, în scris, de către organul care a luat măsura, împreună cu motivele care au stat la baza dispunerii acesteia (art. 101 alin.5). Durata interdicției de intrare în România este prevăzută de art. 102 așa cum a fost modificat prin Legea nr. 482/2004.

5. Regimul juridic aplicabil unor categorii speciale de străini.

a) Prevederi speciale referitoare la cetățenii statelor membre ale Uniunii Europene și din Spațiul Economic European. Acestor cetățeni li se poate prelungi dreptul de ședere temporară pentru scopurile prevăzute în OUG nr. 194/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare, fără îndeplinirea condiției prealabile de obținere a unei vize de lungă ședere, a condițiilor referitoare la existența mijloacelor de întreținere, precum și a condițiilor speciale prevăzute la art. 55 (art.120 alin.1). Persoanelor menționate li se poate prelungi dreptul de ședere temporară pentru o perioadă de până la 2 ani, cu posibilitatea prelungirii succesive a acestuia pentru perioade de până la 5 ani (art.120 alin.2). Soțului/soției, copiilor minori, precum și rudelor aflate în întreținerea persoanelor menționate, care sunt titulare a unui drept de ședere temporară acordat potrivit alin. 2, li se acordă dreptul de ședere în România pentru aceeași perioadă (art.120 alin.3). Persoanelor prevăzute la alin. 1 și 3 le poate fi interzisă intrarea sau, după caz, șederea pe teritoriul României numai pentru motive de apărare, siguranță națională și ordine publică, precum și

în cazul în care întreținerea acestora ar necesita cheltuieli din partea statului român (art. 120 alin.4).

Prin Legea nr. 482/2004, după articolul 120 au fost introduse articolele 120¹ privind străinii cu drept de ședere permanentă în statele membre ale Uniunii Europene și art. 120² privind membrii de familie ai străinilor cu drept de ședere permanentă în statele membre ale Uniunii Europene. Prevederile art.120¹ și art.120² vor intra în vigoare la data aderării României la Uniunea Europeană.

b) Regimul juridic aplicabil străinilor minori neînsoțiți. În situația străinilor minori care intră neînsoțiți sau care rămân neînsoțiți după intrarea pe teritoriul României, Autoritatea pentru străini și formațiunile sale teritoriale procedează după cum urmează (art.121 alin.1):- se stabilesc identitatea acestora și modul de intrare în țară; - indiferent de modul de intrare în România, li se asigură, reprezentarea printr-o instituție competentă potrivit legii, care le va asigura și protecția și îngrijirea necesare, inclusiv cazarea în centre speciale de ocrotire a minorilor în aceleași condiții ca și pentru minorii români; - se iau măsuri de identificare a părinților, indiferent de locul de reședință al acestora, în scopul reunificării familiale; - până la identificarea părinților, minorii de vârstă școlară au acces la sistemul de învățământ; - în situația în care părinții minorului nu au reședința pe teritoriul României, acesta se returnează în țara de reședință a părinților ori în țara în care au fost identificați alți membri de familie, cu acceptul acestora; - în cazul neidentificării părinților ori a altor membri de familie sau dacă minorul nu este acceptat în statul de origine, i se acordă dreptul de ședere temporară pe teritoriul României.

6. Activități în mod independent. Legea nr. 300/2004 privind autorizarea persoanelor fizice și a asociațiilor familiare care desfășoară activități economice în mod independent, se aplică și persoanelor fizice cetățeni străini care provin din statele membre ale Uniunii Europene și din statele aparținând Spațiului Economic European. Aceștia pot desfășura activități economice pe teritoriul României, în mod independent, sau pot constitui asociații familiale.

Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 300/2004 privind autorizarea persoanelor fizice și a asociațiilor familiare care desfășoară activități economice în mod independent au fost publicate în Monitorul Oficial nr. 1048 din 12.11.2004.

La data intrării în vigoare a Legii nr. 300/2004 au fost abrogate Legea nr. 507/2002 privind organizarea și desfășurarea unor activități economice de către persoane fizice și H.G. nr. 58/2003 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 507/2002.

7. Autoritatea pentru străini. Activitatea acestei autorități constituie serviciu public și se desfășoară în interesul persoanei, al comunității și în sprijinul instituțiilor statului, exclusiv pe baza și în executarea legii (art.131 alin.1). În exercitarea atribuțiilor ce îi revin Autoritatea pentru străini cooperează cu alte unități ale Ministerului Administrației și Internelor, cu instituții ale statului care au atribuții în asigurarea ordinii de drept și colaborează în acest sens cu cetățenii, în condițiile legii (art.131 alin.2). Structura organizatorică și atribuțiile Autorității pentru străini au fost aprobate prin H.G. nr. 577/2003, hotărâre modificată prin H.G. nr. 280/2004.